

Natya Shastra Chapter 4

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः ४

——
Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 4

File name : natya04.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : May 24, 2001

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 4

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः ४

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

अेवं तु पूजनं कृत्वा मया प्रोक्तः पितामहः ।

आज्ञापय प्रभो क्षिप्रं कः प्रयोगः प्रयुज्यताम् ॥ १ ॥

ततोऽस्म्युक्तो भगवता योजयामृतमन्थनम् ।

अेतद्दुस्साडजननं सुरप्रीतिकरे तथा ॥ २ ॥

योऽयं समवकारस्तु धर्मकामार्थसाधकः ।

मया प्राग्ग्रथितो विद्मस् प्रयोगः प्रयुज्यताम् ॥ ३ ॥

तस्मिन्समवकारे तु प्रयुक्ते देवदानवाः ।

लृष्टाः समभवन्सर्वे कर्मभावानुद्दर्शनात् ॥ ४ ॥

कस्यचित्त्वथ कालस्य मामाडाम्भुजसम्भवः

नाटयं सन्दर्शयामोऽद्य त्रिनेत्राय मडात्मने ॥ ५ ॥

ततः सार्धं सुरैर्गत्वा वृषभाङ्गनिवेशनम् ।

समभ्यर्च्य शिवं पश्चाद्दुवायेदं पितामहः ॥ ६ ॥

मया समवाकरस्तु योऽयं सृष्टः सुरोत्तम ।

श्रवणे दृशने यास्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥

पश्याम इति देवेशो द्रुडिणं वाक्यमब्रवीत् ।

ततो मामाह भगवान् सज्जो भव मडामते ॥ ८ ॥

ततो डिभवतः पृष्ठे नानानागसमाकुले ।

बहुभूतगाणाकीर्णो रभ्यकन्दरनिर्जर्ः्दरे ॥ ९ ॥

पूर्वर्ङ्गः कृतः पूर्वं तत्रायं द्विजसत्तमाः ।
 तथा त्रिपुरदाडश्च डिमसंज्ञः प्रयोजितः ॥ १० ॥
 ततो भूतगण्डा लृष्टाः कर्नभावानुकीर्तनात् ।
 मडादेवश्च सुप्रीतः पितामहमथाब्रवीत् ॥ ११ ॥
 अडो नाट्यमिदं सम्यक् त्वया सृष्टं मडामते ।
 यशस्यं यं शुभार्थं यं पुण्यं बुद्धिविवर्धनम् ॥ १२ ॥
 मयापीदं स्मृतं नृत्यं सन्ध्याकालेषु नृत्यता ।
 नानाकरणासंयुक्तैरङ्गुलारैर्विभूषितम् ॥ १३ ॥
 पूर्वर्ङ्गविधावस्मिंस्त्वया सम्यक्प्रयोज्यताम् ।
 वर्धमानकयोगेषु गीतेष्वासारितेषु यं ॥ १४ ॥
 मडागीतेषु चैवार्था-सम्यगेवाभिनेष्यसि ।
 यश्चायं पूर्वर्ङ्गस्तु त्वया शुद्धः प्रयोजितः ॥ १५ ॥
 ओत्तिर्विमिश्रितश्चायं चित्रो नाम भविष्यति ।
 श्रुत्वा मडेश्वरवचः प्रत्युक्तस्तु स्वयंभुवा ॥ १६ ॥
 प्रयोगमङ्गुलाराणामायक्ष्व सुरसत्तम ।
 ततस्तद्गुं समाहूय प्रोक्तवान् भुवनेश्वरः ॥ १७ ॥
 प्रयोगमङ्गुलाराणामायक्ष्व भरताय वै ।
 ततो ये तद्गुना प्रोक्तास्त्वङ्गुलारा मडात्मना ॥ १८ ॥
 तान्वः करणासंयुक्तान्व्याभ्यास्यामि सरेयकान् ।
 स्थिररुडस्तोऽङ्गुलारस्तु तथा पर्यस्तकः स्मृतः ॥ १९ ॥
 सूचिविद्धस्तथा चैव ल्यपविद्धस्तथैव य ।
 आक्षिप्तकोऽथ विज्ञेयस्तथा योद्धृष्टः स्मृतः ॥ २० ॥
 विष्मभश्चैव सम्प्रोक्तस्तथा चैवापराजितः ।
 विष्मभापसृतश्चैव मत्ताकीऽस्तथैव यं ॥ २१ ॥
 स्वस्तिको रेचितश्चैव पार्श्वस्वस्तिक एव य ।
 वृश्चिकापसृतः प्रोक्तो भ्रमरश्च तथापरः ॥ २२ ॥
 मत्तस्मलितकश्चैव मदाद्विलसितस्तथा ।
 गतिमण्डलको ज्ञेयः परिच्छिन्नस्तथैव यं ॥ २३ ॥

परिवृत्तचितोऽथ स्यात्तथा वैशाभरेयितः ।
परावृत्तोऽथ विज्ञेयस्तथा यैवाप्यलातकः ॥ २४ ॥
पार्श्वरथेऽथ सम्प्रोक्तो विद्युद्भ्रान्तस्तथैव य ।
उद्भृत्तस्तथा यैव स्यादालीढस्तथैव य ॥ २५ ॥
रेयितश्चापि विज्ञेयस्तथैवाच्छुरितः स्मृतः ।
आक्षिप्तरेयितश्चैव सम्भ्रान्तश्च तथापरः ॥ २६ ॥
अपसर्पस्तु विज्ञेयस्तथा यार्धनिकुट्टकः ।
द्वात्रिंशद्वेते सम्प्रोक्ता अङ्गुलारास्तु नामतः ॥ २७ ॥
अेतेषां तु प्रवक्ष्यामि प्रयोगं करणान्त्रयम् ।
उस्तपादप्रयारश्च यथा योजयः प्रयोक्तृभिः ॥ २८ ॥
अङ्गुलारेषु वक्ष्यामि करणेषु य वै द्विजः ।
सर्वेषामङ्गुलाराणां निष्पत्तिः करणैर्यतः ॥ २९ ॥
तान्यतः सम्प्रवक्ष्यामि नामतः कर्मतस्तथा ।
उस्तपादसमायोगो नृत्यस्य करणं भवेत् ॥ ३० ॥
द्वे नृत्तकरणे यैव भवतो नृत्तमातृका ।
द्वाभ्यां त्रिभिश्चतुर्भिर्वार्याङ्गुलारस्तु मातृभिः ॥ ३१ ॥
त्रिभिः कलापकं यैव यतुर्भिः षडङ्गं भवेत् ।
पञ्चैव करणानि स्युः सङ्घातकं षट् स्मृतः ॥ ३२ ॥
षड्भिर्वा सप्तभिर्वापि अष्टभिर्नवभिस्तथा ।
करणैरिह संयुक्ता अङ्गुलाराः प्रकीर्ताः ॥ ३३ ॥
अेतेषामेव वक्ष्यामि उस्तपादविकल्पनम् ।
तलपुष्पपुष्टं पूर्वं वर्तितं वलितोरु य ॥ ३४ ॥
अपविष्टं सामनभं लीनं स्वस्तिकरेयितम् ।
मण्डलस्वस्तिकं यैव निकुट्टकमथापि य ॥ ३५ ॥
तथैवार्धनिकुट्टं य कटिस्थिन्नं तथैव य ।
अर्धरेयितकं यैव वक्षःस्वस्तिकमेव य ॥ ३६ ॥
उन्मत्तं स्वस्तिकं यैव पृष्ठस्वस्तिकमेव य ।

द्विद्वयस्तिकमलातं य तथैव य कटीसमम् ॥ ३७ ॥

आक्षिप्तरेचितं यैव विक्षिप्ताक्षिप्तं तथा ।

अर्धस्वस्तिकमुद्दिष्टमञ्चितं य तथापरम् ॥ ३८ ॥

भुजङ्गनासितं प्रोक्तमूर्ध्वजानु तथैव य ।

निङ्कुञ्चितं य मत्तल्लि त्वर्धमत्तल्लि यैव छि ॥ ३९ ॥

स्याद्रेयकनिङ्कुट्टं य तथा पादापविद्भुक्तम् ।

वलितं घूर्णितं यैव ललितं य तथापरम् ॥ ४० ॥

दण्डपक्षं तथा यैव भुजङ्गत्रस्तरेचितम् ।

नूपुरं यैव सम्प्रोक्तं तथा वैशाखरेचितम् ॥ ४१ ॥

भ्रमरं यतुरं यैव भुजङ्गाञ्चितमेव य ।

दण्डरेचितकं यैव तथा वृश्चिककुट्टितम् ॥ ४२ ॥

कटिभ्रान्तं तथा यैव लतावृश्चिकमेव य ।

छिन्नं य करणं प्रोक्तं तथा वृश्चिकरेचितम् ॥ ४३ ॥

वृश्चिकं व्यंसितं यैव तथा पार्श्वनिङ्कुट्टकम् ।

ललाटतिलकं कान्तं कुञ्चितं यकमण्डलम् ॥ ४४ ॥

उरोमण्डलमाक्षिप्तं तथा तलविलासितम् ।

अर्गलं याथ विक्षिप्तमावृतं दोलपादकम् ॥ ४५ ॥

विवृतं विनिवृतं य पार्श्वकान्तं निशुम्भितम् ।

विद्युत्भ्रान्तमतिकान्तं विवर्तितकमेव य ॥ ४६ ॥

गजक्रीडितकं यैव तलसंस्फोटितं तथा ।

गरुडप्लुतकं यैव गण्डसूचि तथापरम् ॥ ४७ ॥

परिवृतं समुद्दिष्टं पार्श्वजानु तथैव य ।

गृध्रावलीनकं यैव सन्नतं सूच्यथापि य ॥ ४८ ॥

अर्धसूचीति करणं सूचिविद्भुक्तं तथैव य ।

अपकान्तं य सम्प्रोक्तं मयूरललितं तथा ॥ ४९ ॥

सर्पितं दण्डपादं य उरिणप्लुतमेव य ।

प्रेङ्खोलितं नितम्बं य स्मलितं करिडस्तकम् ॥ ५० ॥

प्रसर्पितकमुद्दिष्टं सिंघविडीकृतं तथा ।
 सिंघाकर्षितमुद्भूतं तथोपसृतमेव य ॥ ५१ ॥
 तलसंघट्टितं यैव जनितं यावदित्यकम् ।
 निवेशमेलकाडीकृतं तथैव य ॥ ५२ ॥
 मद्यम्भलितकं यैव विष्णुकान्तमथापि य ।
 सम्भ्रान्तमथ विष्कम्भमुद्भूतमथापि य ॥ ५३ ॥
 वृषभकीडितं यैव लोलितं य तथापरम् ।
 नागापसर्पितं यैव शकटास्थं तथैव य ॥ ५४ ॥
 गङ्गावतरणं यैवेत्युक्तमष्टाधिकं शतम् ।
 अष्टोत्तरशतं ल्येतत्तरणानां मयोदितम् ॥ ५५ ॥
 नृत्ये युद्धे नियुद्धे य तथ गतिपरिक्रमे ।
 गतिप्रकारे वक्ष्यामि युद्धयारीविकल्पनम् ॥ ५६ ॥
 यत्र तत्रापि संयोज्यमाचार्यैर्नाट्यशक्तिनः ।
 प्रायेण करणं कार्यो वामो वक्षःस्थितः करः ॥ ५७ ॥
 यरणस्थानुगश्चापि दक्षिणस्तु भवेत्करः ।
 उस्तपादप्रथारन्तु कटिपार्श्वोरुसंयुतम् ॥ ५८ ॥
 उरःपृष्ठोदरोपेतं वक्ष्यमाणं निबोधत ।
 यानि स्थानानि याश्चार्यो नृत्युस्तस्तथैव य ॥ ५९ ॥
 सा मातृकेति विज्ञेया तद्योगात्करणं भवेत् ।
 कटी कर्णसमा यत्र कोर्परंशशिरस्तथा ॥ ६० ॥
 समुन्नतमुरश्चैव सौष्ठवं नाम तद्भवेत् ।
 वामे पुष्पापुटः पार्श्वे पादोऽत्रतलसञ्चरः ॥ ६१ ॥
 तथा य सन्नतं पार्श्वं तलपुष्पपुटे भवेत् ।
 कुञ्चितौ मणिभन्धे तु व्यावृत्तपरिवर्तितौ ॥ ६२ ॥
 उस्तौ निपतितौ योर्वोर्वर्तितं करणं तु तत् ।
 शुकतुण्डौ यदा उस्तौ व्यावृत्तपरिवर्तितौ ॥ ६३ ॥
 उरु य वलितौ यस्मिन्वलितोरुकमुच्यते ।
 आवर्त्य शुकतुण्डाभ्यमूरुपृष्ठे निपातयेत् ॥ ६४ ॥

वामलतश्च वक्षःस्थोऽप्यपविद्धं तु तद्भवेत् ।
 श्लिष्टौ समनपौ पदौ करौ यापि प्रलिम्बितौ ॥ ६५ ॥
 दंडः स्वाभाविः को यत्र भवेत्समनपं तु तत् ।
 पताकाञ्जलि वक्षःस्थं प्रसारितशिरोधरम् ॥ ६६ ॥
 निडञ्चितं सङ्कटं च तल्लिनं करणं स्मृतम् ।
 स्वस्तिकौ रेचिताविद्धौ विश्लिष्टौ कटिसंश्रितौ ॥ ६७ ॥
 यत्र तत्करणं ज्ञेयं बुधैः स्वस्तिकरेचितम् ।
 स्वस्तिकौ तु करौ कृत्वा प्राङ्गमुपोध्वतलौ समौ ॥ ६८ ॥
 तथा च माण्डलं स्थानं माण्डलस्वस्तिकं तु तत् ।
 निकुट्टितौ यदा उस्तौ स्वभाङ्गुशिरसोऽन्तरे ॥ ६९ ॥
 पादौ निकुट्टितौ यैव ज्ञेयं तत्तु निकुट्टकम् ।
 अञ्चितौ भाङ्गुशिरसि उस्तस्त्वभिमुभाङ्गुलिः ॥ ७० ॥
 निकुञ्चिताधयोगेन भवेदर्थनिकुट्टकम् ।
 पर्यायशः कटिशिष्टत्रा बाहोः शिरसि पल्लवौ ॥ ७१ ॥
 पुनःपुनश्च करणं कटिच्छिनं तु तद्भवेत् ।
 अपविद्धकरः सूत्र्या पादश्चैव निकुट्टितः ॥ ७२ ॥
 संन्नतं यत्र पार्श्वं च तद्भवेदधरेचितम् ।
 स्वस्तिकौ यरणौ यत्र करौ वक्षसि रेचितौ ॥ ७३ ॥
 निकुञ्चितं तथा वक्षो वक्षस्वस्तिकमेव तत् ।
 आञ्चितेन तु पादेन रेचितौ तु करौ यदा ॥ ७४ ॥
 उन्मत्तं करणं तत्तु विज्ञेयं नृत्यकोविदैः ।
 उस्ताभ्यामथ पादाभ्यां भवतः स्वस्तिकौ यदा ॥ ७५ ॥
 तत्स्वस्तिकमिति प्रोक्तं करणं करणार्थिभिः ।
 विक्षिमाक्षिमाभाङ्गुभ्यां स्वस्तिकौ यरणौ यदा ॥ ७६ ॥
 अपकान्तार्धसूत्रिभ्यां तत्पृष्ठस्वस्तिकं भवेत् ।
 पार्श्वयोरग्रतश्चैव यत्र श्लिष्टः करो भवेत् ॥ ७७ ॥
 स्वस्तिकौ उस्तपादाभ्यां तद्दिक्स्वस्तिकमुच्यते ।

अलातं यरणं कृत्वा व्यंसयेद्दक्षिणं करम् ॥ ७८ ॥

उर्ध्वजानुङ्गमं कुर्यादलातकमिति स्मृतम् ।

स्वस्तिकापसृतः पादः करौ नाभिकटिस्थितौ ॥ ७९ ॥

पार्श्वमुद्गाढितं यैव करणं तत्कटीसमम् ।

उस्तौ हृदि भवेद्भ्रामः सव्यश्चाक्षिमरेयितः ॥ ८० ॥

रेयितश्चापविद्धश्च तत्स्यादाक्षिमरेयितम् ।

विक्षिप्तं उस्तपादं य तसैवाक्षेपणं पुनः ॥ ८१ ॥

यत्र तत्करणं ज्ञेयं विक्षिप्ताक्षिममकं द्विजः ।

स्वस्तिकौ यरणौ कृत्वा करिउस्तं य दक्षिणम् ॥ ८२ ॥

वक्षस्थाने तथा वाममर्धस्वस्तिकमादिशेत् ।

व्यावृत्तपरिवृत्तस्तु स भवे तु करो यदा ॥ ८३ ॥

अञ्चितो नासिकाग्रे तु तदञ्चितमुदाहृतम् ।

कुञ्चितं पादमुत्क्षिप्य त्र्यश्रमूरुं विवर्तयेत् ॥ ८४ ॥

कटिजानुविवर्तय्य भुजङ्गत्रासितं भवेत् ।

कुञ्चितं पादमुत्क्षिप्य जनुस्तनसमं न्यसेत् ॥ ८५ ॥

प्रयोगवशागौ उस्तावूर्ध्वजानु प्रकीर्तितम् ।

वृश्चिकं यरणं कृत्वा करं पार्श्वं निकुञ्चयेत् ॥ ८६ ॥

नासाग्रे दक्षिणं यैव ज्ञेयं तत्तु निकुञ्चितम् ।

वामदक्षिणपादाभ्यां घूर्णमानोपसर्पणैः ॥ ८७ ॥

उद्वेष्टितापविद्धैश्च उस्तैर्मत्तल्ल्युदाहृतम् ।

स्वम्बितापसृतौ पादौ वामउस्तश्च रेयितः ॥ ८८ ॥

सव्यउस्तः कटिस्थः स्यादर्धमत्तल्लि तस्मृतम् ।

रेयितो दक्षिणो उस्तः पादः सव्यो निकुञ्चितः ॥ ८९ ॥

दोला यैव भवेद्भ्रामस्तद्रेयितनिकुञ्चितम् ।

कार्यौ नाभितटे उस्तौ प्राङ्मुभौ षट्कामुभौ ॥ ९० ॥

सूयीविद्धावपङ्कान्तौ पादौ पादापविद्धके ।

अपविद्धो भवेद्धस्तः सूयीपादस्तथैव य ॥ ९१ ॥

तथा त्रिकं विवृत्तं च वलितं नाम तद्भवेत् ।
 वर्तिताधूर्णितः सव्यो उस्तो वामश्च द्योवितः ॥ ८२ ॥
 स्वस्तिकापसृतः पादः करणं धूर्णितं तु तत् ।
 करिउस्तो भवेद्भामो दक्षिणश्च विवर्तितः ॥ ८३ ॥
 भङ्गुशः कुट्टितः पदो ज्ञेयं तल्ललितं भुधैः ।
 उर्ध्वजानुं विधायथ तस्योपरि लतां न्यसेत् ॥ ८४ ॥
 दण्डपक्षं तत्रोक्तं कर्णं नृत्यवेदिभिः ।
 भुजङ्गत्रासितं कृत्वा यत्रोभावपि रेचितौ ॥ ८५ ॥
 वामपार्श्वस्थतौ उस्तौ भुजङ्गत्रस्तरेचितम् ।
 त्रिकं सुवलितं कृत्वा लतारेचितौ करौ ॥ ८६ ॥
 नूपुर्श्च तथा पादः करणं नूपुरे न्यसेत् ।
 रेचितौ उस्तपादौ च कटी त्रीवा च रेचिता ॥ ८७ ॥
 वैशाभस्थानकेनैतद्भवेवैशाभरेचितम् ।
 आक्षिप्तः स्वस्तिकः पादः करौ चोद्धेचितौ तथा ॥ ८८ ॥
 त्रिकस्य वलनाश्रयैव ज्ञेयं भ्रमरकं तु तत् ।
 अञ्चितः स्यात्करो वामः सव्यश्चतुर अवेव तु ॥ ८९ ॥
 दक्षिणः कुट्टितः पादश्चतुरं तत्प्रकीर्तितम् ।
 भुजङ्गत्रासितः पादो दक्षिणो रेचितः करः ॥ ९० ॥
 लताप्यश्च करो वामो भुजङ्गाञ्चितकं भवेत् ।
 विक्षिप्तं उस्तपादं तु समन्ताधत्र दण्डवत् ॥ ९०१ ॥
 रेच्यते तद्धि करणं ज्ञेयं दण्डकरेचितम् ।
 वृश्चिकं यरणं कृत्वा द्वावप्यथ निकुट्टितौ ॥ ९०२ ॥
 विधातव्यौ करौ तत्तु ज्ञेयं वृश्चिककुट्टितम् ।
 सूचिं कृत्वापविद्धं च दक्षिणं यरणं न्यसेत् ॥ ९०३ ॥
 रेचिता च कटिर्यत्र कटिलान्तं तदुच्यते ।
 अञ्चितः पृष्ठतः पादः कुञ्चितोर्ध्वतलाङ्गुलिः ॥ ९०४ ॥
 लताप्यश्च करो वामस्तल्लतावृश्चिकं भवेत् ।
 अलपद्मः कटीदेशे छिन्ना पर्यायशः कटी ॥ ९०५ ॥

वैशाप्यस्थानकेनेड तच्छिन्नं करणं भवेत् ।
 वृश्चिकं यरणं कृत्वा स्वस्तिकौ य करवुभौ ॥ १०६ ॥
 रेचितौ विप्रकीर्णौ य करौ वृश्चिकरेचितम् ।
 बाहुशीर्षाञ्चितौ उस्तौ पादः पृष्ठाञ्चितस्तथा ॥ १०७ ॥
 दूरसन्नतपृष्ठं य वृश्चिकं तत्रकीर्तितम् ।
 आलीढं स्थानकं यत्र करौ वक्षसि रेचितौ ॥ १०८ ॥
 अधर्वाधो विप्रकीर्णौ य व्यंसितं करणं तु तत् ।
 उस्तौ तु स्वस्तिकौ पार्श्वे तथा पादो निकुट्टितः ॥ १०९ ॥
 यत्र तत्करणं ज्ञेयं भुधैः पार्श्वनिकुट्टितम् ।
 वृश्चिकं यरणं कृत्वा पादस्याङ्गुष्ठकेन तु ॥ ११० ॥
 ललाटे तिलकं कुर्याल्ललाटतिलकं तु तत् ।
 पृष्ठतः कुञ्चितं कृत्वा व्यतिकान्तकमं ततः ॥ १११ ॥
 आक्षिप्तौ य करौ कार्यौ कान्तके करणो द्विजः ।
 आधः पादो नतः कार्यः सव्यउस्तश्च कुञ्चितः ॥ ११२ ॥
 उत्तानो वामपार्श्वस्थस्तत्कुञ्चितमुदाहृतम् ।
 प्रलम्बिताभ्यां बाहुभ्यां यद्गन्त्रेणानतेन य ॥ ११३ ॥
 अब्यन्तरापविद्धः स्यात्तज्ज्ञेयं यकमण्डलम् ।
 स्वस्तिकापसृतौ पादावपविद्धकमौ यदा ॥ ११४ ॥
 उरोमण्डलकौ उस्तावुरोमण्डलिकस्तु तत् ।
 आक्षिप्तं उस्तपादं य क्रियते यत्र वेगतः ॥ ११५ ॥
 आक्षिप्तोत्तं नाम करणं विज्ञेयं तद्विज्ञोत्तमाः ।
 अधर्वाङ्गुलितलः पादः पार्श्वेनोर्ध्वं प्रसारितः ॥ ११६ ॥
 प्रकुर्यादञ्चिततलौ उस्तौ तलविलासिते ।
 पृष्ठतः प्रसृतः पादौ द्वौ तालावर्धमेव य ॥ ११७ ॥
 तस्येव यानुगो उस्तः पुरतस्त्वर्गलं तु तत् ।
 विक्षिप्तं उस्तपादं य पृष्ठतः पार्श्वतोऽपि वा ॥ ११८ ॥
 ऐकमार्गगतं यत्र तद्विक्षिप्तमुदाहृतम् ।

प्रसार्य कुञ्चितं पादं पुनरावर्तयेत् द्रुतम् ॥ ११८ ॥

प्रयोगवशगौ उस्तौ तदावर्तमुदाहृतम् ।

कुञ्चितं पादमुत्क्षिप्य पार्श्वार्त्पाश्र्वं तु उोलयेत् ॥ १२० ॥

प्रयोगवशगौ उस्तौ उोलापादं तदुच्यते ।

आक्षिप्तं उस्तपादं य त्रिकं यैव विवर्तयेत् ॥ १२१ ॥

रेचितौ च तथा उस्तौ विवृत्ते करणे द्विजः ।

सूचीविधुं विधायाथ त्रिकं तु विनिवर्तयेत् ॥ १२२ ॥

करौ च रेचितौ कार्यौ विनिवृत्ते द्विजोत्तमः ।

पार्श्वकान्तकमं कृत्वा पुरस्तादथ पातयेत् ॥ १२३ ॥

प्रयोगवशगौ उस्तौ पार्श्वकान्तं तदुच्यते ।

पृष्ठतः कुञ्चितः पादौ वक्षश्चैव समुन्नतम् ॥ १२४ ॥

तिलके च करः स्थाप्यस्तन्निस्तम्भितमुच्यते ।

पृष्ठतो वलितं पादं शिरोधृष्टं प्रसारयेत् ॥ १२५ ॥

सर्वतो मण्डलाविधुं विधुद्भ्रान्तं तदुच्यते ।

अतिकान्तकमं कृत्वा पुरस्तात्सम्प्रसारयेत् ॥ १२६ ॥

प्रयोगवशगौ उस्तावतिकान्ते प्रकीर्तितौ ।

आक्षिप्तं उस्तपादं य त्रिकं यैव विवर्तितम् ॥ १२७ ॥

द्वितीयो रेचितो उस्तो विवर्तितकमेव तत् ।

कर्णोऽञ्चितः करो वामो लताउस्तश्च दक्षिणः ॥ १२८ ॥

दोलापादस्तथा यैव गजङ्गीडितकं भवेत् ।

द्रुतमुत्क्षिप्य चरणं पुरस्तादथ पातयेत् ॥ १२९ ॥

तलसंस्फोटितौ उस्तौ तलसंस्फोटिते मतौ ।

पृष्ठप्रसारितः पादः लतारेचितकौ करौ ॥ १३० ॥

समुन्नतं शिरश्चैव गरुडप्लुतकं भवेत् ।

सूचिपादो नतं पार्श्वमेको वक्षःस्थितः करः ॥ १३१ ॥

द्वितीयश्चाञ्चितो गाण्डे गाण्डसूची तदुच्यते ,

उर्ध्वापवेष्टितौ उस्तौ सूचीपादो विवर्तितः ॥ १३२ ॥

परिवृत्तत्रिकं यैव परिवृत्तं तदुच्यते ।

अेकः समस्थितः पाद उरुपृष्ठे स्थितोऽपरः ॥ १३३ ॥

मुष्टिउस्तश्च वक्षःस्थः पार्श्वजानु तदुच्यते ।

पृष्ठप्रसारितः पादः किञ्चित्स्थित जानुकः ॥ १३४ ॥

यत्र प्रसारितो आडू तत्स्यात् गुध्रावलीनकम् ।

उत्प्लुत्य यरणौ कार्यावगतः स्वस्तिकस्थितौ ॥ १३५ ॥

सन्नतौ य तथा उस्तौ सन्नतं तदुदाहृतम् ।

कुञ्चितं पादमुत्क्षिप्य कुर्यादग्रस्थितं भुवि ॥ १३६ ॥

प्रयोगवशगौ उस्तौ सा सूची परिकीर्तिता ।

अलपद्मः शिरोउस्तः सूचीपादश्च दक्षिणः ॥ १३७ ॥

यत्र तत्करणं ज्ञेयमर्धसूचीति नामतः ।

पादसूच्या यदा पादो द्वितीयस्तु प्रविध्यते ॥ १३८ ॥

कटिवक्षःस्थितौ उस्तौ सूचीविधं तदुच्यते ।

कृत्वोरुवलितं पादमपकान्तकमं न्यसेत् ॥ १३९ ॥

प्रयोगवशगौ उस्तवपकान्तं तदुच्यते ।

वृश्चिकं यरणं कृत्वा रेचितौ य तथा करौ ॥ १४० ॥

तथा त्रिकं विवृत्तं य मयूरललितं भवेत् ।

अञ्चितापसृतौ पादौ शिरश्च परिवारितम् ॥ १४१ ॥

रेचितौ य तथा उस्तौ तत्सर्पितमुदाहृतम् ।

नूपुरं यरणं कृत्वा दण्डपादं प्रसारयेत् ॥ १४२ ॥

क्षिप्राविद्धकरं यैव दण्डपादं तदुच्यते ।

अतिकान्तकमं कृत्वा समुत्प्लुत्य निपातयेत् ॥ १४३ ॥

जङ्घाञ्चितोपरि क्षिमा तद्विधाद्भ्रशिशुतम् । (see the cluster NghA. A new ligature may be added to represent this cluster)

डोलापादकमं कृत्वा समुत्प्लुत्य निपातयेत् ॥ १४४ ॥

परिवृत्तत्रिकं यैव तत्प्रेङ्गोलितमुच्यते ।

भुजावूर्ध्वविनिष्कान्तौ उस्तौ याभि (धो) मुष्पाङ्गुली ॥ १४५ ॥

अद्दा यारी तथ यैव नितम्बे करणे भवेत् ।

दौलापादकमं कृत्वा उस्तौ तदनुगावुभौश्च ॥ १४६ ॥
 रेथितौ धूर्णितौ वापि स्थलितं करणं भवेत् ।
 ओको वक्षःस्थितो उस्तः प्रोद्धेष्टिततलोऽपरः ॥ १४७ ॥
 अस्थितश्चरणश्चैव प्रयोज्यः करिउस्तके ।
 ओकस्तु रेथितो उस्तो लताभ्यस्तु तथा परः ॥ १४८ ॥
 प्रसर्पिततलौ पादौ प्रसर्पितकमेव तत् ।
 अलातं य पुरःकृत्वा द्वितीयं य द्रुतकमम् ॥ १४९ ॥
 उस्तौ पादानुगौ वापि सिंघविक्कीडिते स्मृतौ ।
 पृष्ठप्रसर्पितः पादस्तथा उस्तौ निकुञ्चितौ ॥ १५० ॥
 पुनस्तथैव कर्तव्यौ सिंघाकषट्के द्विजः ।
 आक्षिप्तउस्तमाक्षिप्तदोमाक्षिप्तपादकम् ॥ १५१ ॥
 अद्भुतगात्रमित्येतद्भुतां करणं स्मृतम् ।
 आक्षिप्तचरणश्चैको उस्तौ तस्यैव यानुगौ ॥ १५२ ॥
 आनतं य तथ गात्रं तयोपसृतकं भवेत्
 दौलापादकमं कृत्वा तलसङ्घट्टितौ करौ ॥ १५३ ॥
 रेथयेच्च करे वामं तलसङ्घट्टिते सदा ।
 ओको वक्षःस्थितो उस्तो दृष्टीयश्च प्रलम्बितः ॥ १५४ ॥
 तलाग्रसंस्थितः पादो जनिते करणे भवेत् ।
 जनितं करणं कृत्वा उस्तौ याभिमुभाङ्गुली ॥ १५५ ॥
 शनैर्निपतितो यैव ज्ञेयं तदवहित्यकम् ।
 करौ वक्षःस्थितौ कार्यावुरौ निर्भुङ्गमेव य ॥ १५६ ॥
 मण्डलस्थानकं यैव निवेशं करणं तु तत् ।
 तलसञ्चरपादाभ्यामुत्प्लुत्य पतनं भवेत् ॥ १५७ ॥
 संनतं वलितं गात्रमेलकाङ्गीडितं तु तत् ।
 करमावृत्तकरणभूरुपृष्ठेऽस्थितं न्यसेत् ॥ १५८ ॥
 जङ्घास्थिता तथोद्धृता ङ्खूडुद्धृतं तु तद्भवेत् ।
 करौ प्रलम्बितौ कार्या शिरश्च परिवाहितम् ॥ १५९ ॥

पादौ च वलिताविधौश्च मद्यस्मलितके द्विजाः ।
 पुरः प्रसारितः पादः कुञ्चितो गगनोन्मुषः ॥ १६० ॥
 करौ च रेचितौ यत्र विषणुक्रान्तं तदुच्यते ।
 करमावर्तितं कृत्वा ङ्यूरुपृष्ठे निकुञ्चयेत् ॥ १६१ ॥
 उरुश्चैव तथाविद्धः सम्भ्रान्तं करणं तु तत् ।
 अपविद्धः करः सूय्या पादश्चैव निकुञ्चितः ॥ १६२ ॥
 वक्षःस्थश्च करो वामो विष्णुभ्मे करणो भवेत् ।
 पादावुद्धट्टितौ कार्थौ तलसङ्घट्टितौ करौ ॥ १६३ ॥
 नतश्च पार्श्वं कर्तव्यं बुधैरुद्धट्टिते सदा ।
 प्रयुज्यालातकं पूर्वं उस्तौ यापि छि रेचयेत् ॥ १६४ ॥
 कुञ्चितावञ्चितौ यैव वृषभकीडिते सदा ।
 रेचितावञ्चितौ उस्तौ लोलितं वर्तितं शिरः ॥ १६५ ॥
 उभयोःपार्श्वयोर्यत्र तल्लोलितमुदाहृतम् ।
 स्वस्तिकापसृतौ पादौ शिरश्च परिवाहितम् ॥ १६६ ॥
 रेचितौ च तथा उस्तौ स्यातां नागापसर्पिते ।
 निषण्णङ्गस्तु यरणं प्रसार्य तलसञ्चरम् ॥ १६७ ॥
 उद्गाहितमुरः कृत्वा शकटास्यं प्रयोजयेत् ।
 उर्ध्वाङ्गुलितलौ पादौ त्रिपताकावधोमुष्णौ ॥ १६८ ॥
 उस्तौ शिरस्सन्नतं च गङ्गावतरणं त्विति ।
 यानि स्थानानि याश्चार्यो व्यायामे कथितानि तु ॥ १६९ ॥
 पादप्रचारस्त्वेषां तु करणानामयं भवेत् ।
 ये यापि नृत्तउस्तास्तु गदिता नृत्तकर्मणि ॥ १७० ॥
 तेषां समासतो योगः करणेषु विभाव्यते ।
 प्रायेण करणो कार्थो वामो वक्षःस्थितः करः ॥ १७१ ॥
 यरणश्चानुगश्चापि दक्षिणस्तु भवेत्करः ।
 चार्यश्चैव तु याः प्रोक्ता नृत्तउस्तास्तथैव च ॥ १७२ ॥
 सा मातृकेति विज्ञेया तद्भेदात्करणानि तु ।
 अष्टोत्तरशतं ङ्येतत्करणानां मथोदितम् ॥ १७३ ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि ङ्यङ्गुडारविकल्पनम् ।
 प्रसार्योत्क्षिप्य य करौ समपादं प्रयोजयेत् ॥ १७४ ॥
 व्यंसितापसृतं सव्यं उस्तमूर्ध्वं प्रसारयेत् ।
 प्रत्यालीढं ततः कुर्यात् तथैव य निकुट्टकम् ॥ १७५ ॥
 उरुद्धृतं ततः कुर्यादक्षिप्तं स्वस्तिकं ततः ।
 नितम्बं करि उस्तं य कटिच्छिन्नं य योगतः ॥ १७६ ॥
 स्थिरउस्तो भवेदेष त्वङ्गुडारो उरप्रियः ।
 तलपुष्पापविद्धे द्वे वर्तितं संनिकुट्टिकम् ॥ १७७ ॥
 उरुद्धृतं तथाक्षिप्तमुरोमण्डलमेव य ।
 नितम्बं करिउस्तं य कटिच्छिन्नं तथैव य ॥ १७८ ॥
 अेष पर्यस्तको नाम ङ्यङ्गुडारो उरोद्भवः ।
 अलपल्लवसूर्यो य कृत्वा विक्षिप्तमेव य ॥ १७९ ॥
 आवर्तितं ततः कुर्यात्तथैव य निकुट्टकम् ।
 उरुद्धृतं तथाक्षिप्तमुरोमण्डलमेव य ॥ १८० ॥
 करिउस्तं कटिच्छिन्नं सूचीविद्धो भवेद्यथम् ।
 अपविद्धं तु करणं सूचीविद्धं तथैव य ॥ १८१ ॥
 उद्वेष्टितेन उस्तेन त्रिकं तु परिवर्तयेत् ।
 उरोमण्डलकौ उस्तौ कटिच्छिन्नं तथैव य ॥ १८२ ॥
 अपविद्धोऽङ्गुडाराश्च विज्ञेयोऽयं प्रयोक्तृभिः ।
 करणं नूपुरं कृत्वा विक्षिप्तालातके पुनः ॥ १८३ ॥
 पुनराक्षिप्तं कुर्यादुरोमण्डलकं तथा ।
 नितम्बं करिउस्तं य कटिच्छिन्नं तथैव य ॥ १८४ ॥
 आक्षिप्तकः स विज्ञेयो ङ्यङ्गुडारः प्रयोक्तृभिः ।
 उद्वेष्टितापविद्धस्तु करः पादो निकुट्टितः ॥ १८५ ॥
 पुनस्तनैव योगेन वामपार्श्वं भवेद्यथ ।
 उरोमण्डलकौ उस्तौ नितम्बं करिउस्तकम् ॥ १८६ ॥
 कर्तव्यं सकटिच्छिन्नं नृत्ये तूद्धृष्टिते सदा ।

पर्यायोद्देशितौ उस्तौ पादौ चैव निकुटितौ ॥ १८७ ॥
कुञ्चित्तावञ्चितौश्च चैव ल्युङ्गुत्तं तथैव य ।
यतुरश्रं करं कृत्वा पादेन य निकुट्टकम् ॥ १८८ ॥
भुजङ्गत्रासितं चैव करं योद्धिष्ठितं पुनः ।
परिच्छिन्नं य कर्तव्यं त्रिकं भ्रमरकेषां तु ॥ १८९ ॥
करिडस्तं कटिच्छिन्नं विष्कम्भे परिकीर्तितम् ।
दण्डपादं करं चैव विक्षिप्याक्षिप्य चैव हि ॥ १९० ॥
व्यंसितं वामडस्तं य सड पादेन सर्पयेत् ।
निकुट्टकद्वयं कार्यमाक्षिभं मण्डलोरसि ॥ १९१ ॥
करिडस्तं कटिच्छिन्नं कर्तव्यमपराजिते ।
कुट्टितं करेषां कृत्वा भुजङ्गत्रासितं तथा ॥ १९२ ॥
रेचितेन तु उस्तेन पताकं उस्तमादिशेत् ।
आक्षिप्तं प्रयुञ्जत ल्युरोमण्डलकं तथा ॥ १९३ ॥
लताप्यं सकटकच्छिन्नं विष्कम्भापसृते भवेत् ।
त्रिकं सुवलितं कृत्वा नूपुरं करेषां तथा ॥ १९४ ॥
भुजङ्गत्रासितं सव्यं तथा वैशाभरेचितम् ।
आक्षिप्तं ततः कृत्वा परिच्छिन्नं तथैव य ॥ १९५ ॥
बाह्यभ्रमरकं कुर्यादुरोमण्डलमेव य ।
नितम्बं करिडस्तं य कटिच्छिन्नं तथैव य ॥ १९६ ॥
मत्ताक्रीडो भवेदेष ल्यङ्गुलारो उरप्रियः ।
रेचितं उस्तपादं य कृत्वा वृश्चिकमेव य ॥ १९७ ॥
पुनस्तेनैव योगेन वृश्चिकं सम्प्रयोजयेत् ।
निकुट्टकं तथा चैव सव्यासव्यकृतं क्मात् ॥ १९८ ॥
लताप्यः सकटिच्छेदो भवेत्स्वस्तिकरेचिते ।
पार्श्वे तु स्वस्तिकं बद्ध्वा कार्यं त्वथ निकुट्टकम् ॥ १९९ ॥
द्वितीयस्य य पार्श्वस्य विधिः स्याद्यमेव हि ।
ततश्च करमावर्त्य ल्युङ्गुपुष्टे निपातयेत् ॥ २०० ॥

उरुद्धृतं ततः कुर्यादाक्षिप्तं पुनरेव छि ।
 नितम्बं करिडस्तं य कटिच्छिन्नं तथैव य ॥ २०१ ॥
 पार्श्वस्वस्तिके षष्ठ्येष ङ्यङ्गुलारः प्रकीर्तितः ।
 वृश्चिकं करणं कृत्वा लताप्यं उस्तमेव य ॥ २०२ ॥
 तमेव य करं भूयो नासाग्रे सन्निकुञ्चयेत् ।
 तमेवोद्वेष्टितं कृत्वा नितम्बं परिवर्तयेत् ॥ २०३ ॥
 करिडस्तं कटिच्छिन्नं वृश्चिकापसृते भवेत् ।
 कृत्वा नूपुरपादं तु तथाक्षिप्तमेव य ॥ २०४ ॥
 परिच्छिन्नं य कर्तव्यं सूचीपादं तथैव य ।
 नितम्बं करिडस्तं याप्युरोमण्डलकं तथा ॥ २०५ ॥
 कटीच्छिन्नं ततश्चैव भ्रमरः स तु संज्ञितः ।
 मत्तल्लिकरणं कृत्वा करमावर्त्य दक्षिणाम् ॥ १०६ ॥
 कपोलस्य प्रदेशे तु कार्यं सम्यङ्निकुञ्चितम्
 अपविष्टं द्रुतं चैव तलसंस्फोटसंयुतम् ॥ २०७ ॥
 करिडस्तं कटिच्छिन्नं मत्तस्मलितके भवेत् ।
 दौलैः करैः प्रथमितैः स्वस्तिकापसृतैः पटैः ॥ २०८ ॥
 अञ्चितैर्वलितैर्दस्तैस्तलसङ्घट्टितैस्तथा ।
 निकुञ्चितं य कर्तव्यमूरुद्धृतं तथैव य ॥ २०९ ॥
 करिडस्तं कटिच्छिन्नं मद्याद्विलसिते भवेत् ।
 मण्डलं स्थानकं कृत्वा तथा उस्तौ य रेचितौ ॥ २१० ॥
 उद्धट्टितेन पादेन मत्तल्लिकरणं भवेत् ।
 आक्षिप्तं करणं चैव ङ्युरोमण्डलमेव य ॥ २११ ॥
 कटिच्छिन्नं तथा चैव भवेत्तु गतिमण्डले ।
 समपादं प्रयुज्याथ परिच्छिन्नं त्वनन्तरम् ॥ २१२ ॥
 आविष्टेन तु पादेन बाह्यभ्रमरकं तथा ।
 वामसूच्या त्वतिकान्तं भुजङ्गनासितं तथा ॥ २१३ ॥
 करिडस्तं कटिच्छिन्नं परिच्छिन्ने विधीयते ।
 शिरसस्तूपरि स्थाप्यौ स्वस्तिकापसृतौ करौ । २१४ ॥

ततः सव्यं करं चापि गात्रमानम्य रेथयेत् ।
 पुनरुत्थापयेत्तत्र गात्रमुन्नम्य रेथितम् ॥ २१५ ॥
 लताप्यौ य करौ कृत्वा वृश्चिकं सम्प्रयोजयेत् ।
 रेथितं करिडस्तं य भुजङ्गत्रासितं तथा ॥ २१६ ॥
 आक्षिप्तं प्रयुञ्जत स्वस्तिकं पादमेव य ।
 पराङ्गमुपविधिर्भूय शेवमेव भवेद्विड ॥ २१७ ॥
 करिडस्तं कटिस्थिन्नं परिवृत्तकरेथिती ।
 रेथितौ सड गात्रेण ष्यपविद्धौ करौ यदा ॥ २१८ ॥
 पुनस्तेनैव देशेन गात्रमुन्नम्य रेथयेत् ।
 कुर्यान्नूपुरपादं य भुजङ्गत्रासितं तथा ॥ २१९ ॥
 रेथितं माण्डलं यैव बाहुशीर्षे निकुञ्चयेत् ।
 उरुद्वृतं तथाक्षिप्तमुरोमाण्डलमेव य ॥ २२० ॥
 करिडस्तं कटिस्थिन्नं कुर्याद्वैशाभरेथिते ।
 आद्यं तु जनिनं कृत्वा पादमेकं प्रसारयेत् ॥ २२१ ॥
 तथैवालातकं कुर्यात् त्रिकं तु परिवर्तयेत् ।
 अञ्चितं वामडस्तं य गण्डदेशे निकुट्टयेत् ॥ २२२ ॥
 कटिस्थिन्नं तथा यैव परावृत्ते प्रयोजयेत् ।
 स्वस्तिकं करणं कृत्वा व्यंसितौ य करौ पुनः ॥ २२३ ॥
 अलातकं प्रयुञ्जत ष्यूर्ध्वजानु निकुञ्चितम् ।
 अर्धसूची य विक्षिप्तमुदृत्ताक्षिप्तके तथा ॥ २२४ ॥
 करिडस्तं कटिस्थिन्नमङ्गलारे ष्यलातके ।
 निकुट्टय वक्षसि करावूर्ध्वजानु प्रयोजयेत् ॥ २२५ ॥
 आक्षिप्तस्वस्तिकं कृत्वा त्रिकं तु परिवर्तयेत् ।
 उरोमाण्डलकौ डस्तौ नितम्बं करिडस्तकम् ॥ २२६ ॥
 कटिस्थिन्नं तथा यैव पार्श्वच्छेदे विधीयते ।
 सूचीवामपदं दध्याद्विद्युद्भ्रान्तं य दक्षिणाम् ॥ २२७ ॥
 दक्षिणेन पुनः सूची विद्युद्भ्रान्तं य वामतः ।

परिच्छिन्नं तथा यैव ल्यतिकान्तं च वामकम् ॥ २२८ ॥
लताप्यं सकटिच्छिन्नं विद्युद्भ्रान्तश्च स स्मृतः ।
कृत्वा नूपुरपादं तु सव्यवामौ प्रलम्बितौ ॥ २२९ ॥
करौ पार्श्वे ततस्ताभ्यां विक्षिप्तं सम्प्रयोजयेत् ।
ताभ्यां सूची तथा यैव त्रिकं तु परिवर्तयेत् ॥ २३० ॥
लताप्यं सकटिच्छिन्नं कुर्ताद्दुद्धृतके सदा ।
आलीढव्यंसितौ ङस्तौ आलुशीर्षे निकुट्टयेत् ॥ २३१ ॥
नूपुरश्चरणौ वामस्तथालातश्च दक्षिणः ।
तेनैवाक्षिप्तं कुर्याद्दुरोमण्डलकौ करौ ॥ २३२ ॥
करिडस्तं कटिच्छिन्नमालीढे सम्प्रयोजयेत् ।
डस्तं तु रेयितं कृत्वा पार्श्वमानस्य रेचयेत् ॥ २३३ ॥
पुनस्तेनैव योगेन गात्रमानस्य रेचयेत् ।
रेयितं करणं कार्यमुरोमण्डलमेव च ॥ २३४ ॥
कटिच्छिन्नं तु कर्तव्यमङ्गुलारे तु रेयिते ।
नूपुरं चरणं कृत्वा त्रिकं तु परिवर्तयेत् ॥ २३५ ॥
व्यंसितेन तु ङस्तेन त्रिकमेव विवर्तयेत् ।
वामं चालातकं कृत्वा सूचीमत्रैव योजयेत् ॥ २३६ ॥
करिडस्तं कटिच्छिन्नं कुर्यादाञ्छुरिते सदा ।
रेयितौ स्वस्तिकौ पादौ रेयितौ स्वस्तिकौ करौ ॥ २३७ ॥
कृत्वा विश्लेषमेवं तु तेनैव विधिना पुनः ।
पुनरुत्क्षेपाणं यैव रेयितैरेव कारयेत् ॥ २३८ ॥
उद्धृत्ताक्षिप्तके यैव ल्युरोमण्डलमेव च ।
नितम्बं करिडस्तं च कटिच्छिन्नं तथैव च ॥ २३९ ॥
आक्षिप्तरेयितो ल्येष करणानां विधिः स्मृतः ।
विक्षिप्तं करणं कृत्वा ङस्तपादं मुभागमम् ॥ २४० ॥
वामसूचिसडङ्गतं विक्षिपेद्रामकं करम् ।
वक्षःस्थाने भवेत्सव्यो वलितं त्रिकमेव च ॥ २४१ ॥

नूपुराक्षिमके यैव ह्यर्धस्वस्तिकमेव य ।
 नितम्बं करिडस्तं य ह्युरोमण्डलकं तथा ॥ २४२ ॥
 कटिच्छिन्नं य कर्तव्यं सम्भ्रान्ते नृत्तथोक्तृभिः ।
 अपकान्तकमं कृत्वा व्यसितं उस्तमेव य ॥ २४३ ॥
 कुर्याद्दुद्वेषितं यैव ह्यर्धसूर्यां तथैव य ।
 विक्षिप्तं सकटिच्छिन्नमुद्धृत्ताक्षिमके तथा ॥ २४४ ॥
 करिडस्तं कटिच्छिन्नं कर्तव्यमपसर्पिते ।
 कृत्वा नूपुरपादं य द्रुतमाक्षिप्य य क्वमम् ॥ २४५ ॥
 पादस्य यानुगौ उस्तौ त्रिकं य परिवर्तयेत् ।
 निकुट्य करपादं याप्युरोमण्डलकं पुनः ॥ २४६ ॥
 करिडस्तं कटिच्छिन्नं कार्यमर्धनिकुट्टके ।
 द्वात्रिंशद्वेते सम्प्रोक्ता ह्यङ्गलारा द्विजोत्तमाः ॥ २४७ ॥
 यतुरो रेयकांश्चापि गदतो मे निबोधत ।
 पादरेयक ओकः स्यात् द्वितीयः कटिरेयकः ॥ २४८ ॥
 कररेयकस्तृतीयस्तु यतुर्थः कण्ठरेयकः ।
 [रेयिताभ्यः पृथग्भावे वलने याभिधीयते ॥
 उद्गलनात्पृथग्भावाव्यलनाख्यापि रेयकः ।
 पार्श्वार्थांश्च तु गमनं स्मलितैश्चलितैः पदैः ॥
 विविधैश्चैव पादस्य पादरेयक उच्यते ।
 त्रिकस्थोद्धर्तनं यैव छटीवलनमेव य ॥
 तथाऽपसर्पणं यैव कटिरेयक उच्यते ।
 उद्धर्तनं परिक्षेपो विक्षेपः परिवर्तनम् ॥
 विसर्पणं य उस्तस्य उस्तरेयक उच्यते ।
 उद्गलनं सन्नमनं तथा पार्श्वस्य सन्नतिः ॥
 भ्रमणं यापि विज्ञेयो ग्रीवाया रेयको बुधैः ।]
 रेयकैरङ्गलारैश्च नृत्यन्तं वीक्ष्य शङ्करम् ॥ २४९ ॥
 सुकुमारप्रयोगेण नृत्यन्ती यैव पार्वतीम् ।
 मृदङ्गमेरीपटुर्भाण्डिण्डिमगोमुधैः ॥ २५० ॥

पणवैर्दृष्टैश्चैव सर्वातोद्यैः प्रवादितैः ।
 दक्षयज्ञे विनिडते सन्ध्याकाले मडेश्वरः ॥ २५१ ॥
 नानाङ्गुलारैः प्रानृत्यल्लयतालवशानुगैश्च ।
 पिण्डिउबन्धांस्ततो दृष्ट्वा नन्दिभद्रमुष्ण गणः ॥ २५२ ॥
 यङ्कुस्ते नाम पिण्डिनां बन्धमासां सलक्षणम् ।
 षष्ठ्यस्येश्वरी पिण्डि नन्दिनश्चापि पट्टसी ॥ २५३ ॥
 यण्डिकाया भवेत्पिण्डि तथा वै सिंहालिनी ।
 तार्क्ष्यपिण्डि भवेद्विषणोः पद्मपिण्डि स्वयंभुवः ॥ २५४ ॥
 शङ्कस्यैरावती पिण्डि ऋषपिण्डि तु मान्मथी ।
 शिभिपिण्डि कुमारस्य रुपपिण्डि भवेत्स्थिरः ॥ २५५ ॥
 धारापिण्डि य जालव्याः पाशपिण्डि यमस्य य ॥
 वारुणी य नदीपिण्डि याक्षी स्याद्धनदस्य तु ॥ २५६ ॥
 उलपिण्डि बलस्यापि सर्पपिण्डि तु भोगिनाम् ।
 गाणेश्वरी मडापिण्डि दक्षयज्ञविमर्दिनी ॥ २५७ ॥
 त्रिशूलाकृतिसंस्थाना रौद्री स्यादन्धकद्विषः ।
 अेवमन्यास्वपि तथा देवतासु यथाक्रमम् ॥ २५८ ॥
 ध्वजभूताः प्रयोक्तव्याः पिण्डिबन्धाः सुचिह्निताः ।
 रेयका अङ्गुलाराश्च पिण्डिबन्धातस्थैव य ॥ २५९ ॥
 सृष्ट्वा भगवता दत्तास्ताण्डवे मुनये तदा ।
 तेनापि छि ततः सम्यग्गानभाण्डसमन्वितः ॥ २६० ॥
 नृत्तप्रयोगः सृष्टो यः स ताण्डव इति स्मृतः ।
 ऋषय ऋषयुः -
 यदा प्रार्थ्यर्थमर्थानां तज्ज्ञैरभिनयः कृतः ॥ २६१ ॥
 कस्मानृत्तं कृतं ज्येतत्तं स्वभावमपेक्षते ।
 न गीतकार्थसम्बद्धं न याप्यर्थस्य भावकम् ॥ २६२ ॥
 कस्मानृत्तं कृतं ज्येतद्गीतेष्वसाारितेषु य ।
 भरतः -

अत्रोच्यते न भवत्यर्थं कञ्चिन्नृत्तमपेक्षते ॥ २६३ ॥
 किं तु शोभां प्रजनयेदिति नृत्तं प्रवर्तितम् ।
 प्रायेण सर्वलोकस्य नृत्तमिष्टं स्वभावतः ॥ २६४ ॥
 मङ्गलमिति कृत्वा च नृत्तमेतत्प्रकीर्तितम् ।
 विवाहप्रसवावाहप्रभोदाभ्युदयादिषु ॥ २६५ ॥
 विनोदकारणं चेति नृत्तमेतत्प्रवर्तितम् ।
 अतश्चैव प्रतिक्षेपाद्भूतसङ्घैः प्रवर्तिताः ॥ २६६ ॥
 ये गीतकाद्यौ युज्यन्ते सम्यङ् नृत्तविभागकः ।
 देवेन चापि सम्प्रोक्तस्तद्गुस्ताण्डवपूर्वकम् ॥ २६७ ॥
 गीतप्रयोगमाश्रित्य नृत्तमेतत्प्रवर्त्यताम् ।
 प्रायेण ताण्डवविधिर्वस्तुत्याश्रयो भवेत् ॥ २६८ ॥
 सुकुमारप्रयोगश्च शृङ्गाररससम्भवः ।
 तस्य तद्गुप्तस्य ताण्डवस्य विधिद्वयम् ॥ २६९ ॥
 वर्धमानकमासाद्य सम्प्रवक्ष्यमि लक्षणम् ।
 कलानां वृद्धिमासाद्य ष्यक्षराणां च वर्धनात् ॥ २७० ॥
 लयस्य वर्धनाख्यापि वर्धमानकमुच्यते ।
 कृत्वा कुतपविन्यासं यथावद्विजसत्तमाः ॥ २७१ ॥
 आसारितप्रयोगस्तु ततः कार्यः प्रयोक्तृभिः ।
 तत्र तूपोढनं कृत्वा तन्नीगानसमन्वितम् ॥ २७२ ॥
 कार्यः प्रवेशो नर्तक्या भाण्डवाद्यसमन्वितः ।
 विशुद्धकरणायां तु जात्यां वाद्यं प्रयोजयेत् ॥ २७३ ॥
 गत्या वाद्यानुसारिण्या तस्याश्चारी प्रयोजयेत् ।
 वैशाखस्थानकेनेह सर्वरिचक्यारिणी ॥ २७४ ॥
 पुष्पाञ्जलिधरा भूत्वा प्रविशेद्रङ्गमण्डपम् ।
 पुष्पाञ्जलिं विसृज्याथ रङ्गपीठं परीत्य च ॥ २७५ ॥
 प्रणम्य देवताभ्यश्च ततोऽभिनयमाचरेत् ।
 यत्राभिनेयं गीतं स्यात्तत्र वाद्यं न योजयेत् ॥ २७६ ॥

अङ्गुलारप्रयोगे तु भाण्डवाद्यं विधीयते ।
 समं रक्तं विभक्तं य स्फुटं शुद्धप्रकारजम् ॥ २७७ ॥
 नृत्ताङ्गुलादि वाद्यज्ञैर्वाद्यं योज्यं तु ताण्डवे ।
 प्रयुज्य गीतवाद्ये तु निष्कामेन्नर्तकी ततः ॥ २७८ ॥
 अनेनैव विधानेन प्रविशन्त्यपराः पृथक् ।
 अन्याश्चानुक्रमेणाथ पिण्डी बध्नन्ति याः स्त्रियः ॥ २७९ ॥
 तावत्पर्यस्तकः कार्यो यावत्पिण्डी न बध्यते ।
 पिण्डी बद्ध्वा ततः सर्वा निष्कामेयुः स्त्रियस्तु ताः ॥ २८० ॥
 पिण्डीबन्धेषु वाद्यं तु कर्तव्यमिह वाद्यैः ।
 पर्यस्तकप्रमाणेन शिरोघकरणान्वितम् ॥ २८१ ॥
 तत्रोपवाहनं भूयः कार्यं पूर्ववदेव हि ।
 ततश्चासारितं भूयो गायनं तु प्रयोजयेत् ॥ २८२ ॥
 पूर्वैरेव विधानेन प्रविशेय्यापि नर्तकी ।
 गीतकार्यं त्वभिनयेद् द्वितीयासारितस्य तु ॥ २८३ ॥
 तदेव य पुनर्वस्तु नृत्तेनापि प्रदर्शयेत् ।
 आसारिते समामे तु निष्कामेन्नर्तकी ततः ॥ २८४ ॥
 पूर्ववत्प्रविशन्त्यन्याः प्रयोगः स्यात्स एव हि ।
 एवं पदे पदे कार्यो विधिरासारितस्य तु ॥ २८५ ॥
 भाण्डवाद्यङ्गते यैव तथा गानङ्गतेऽपि य ।
 एका तु प्रथमं योज्या द्वे द्वितीयं तथैव य ॥ २८६ ॥
 तिस्रो वस्तु तृतीयं तु यत्सस्तु यतुर्थकम् ।
 पिण्डीनां विधयश्चैव यत्वारः सम्प्रकीर्तिताः ॥ २८७ ॥
 पिण्डी शृङ्गलिका यैव लताबन्धोऽथ भेदकः ।
 पिण्डीबन्धस्तु पिण्डत्वाद्गुल्मः शृङ्गलिका भवेत् ॥ २८८ ॥
 जालोपनद्धा य लता सनृत्तो भेदकः स्मृतः ।
 पिण्डीबन्धः कनिष्ठे तु शृङ्गला तु लयान्तरे ॥ २८९ ॥
 मध्यमे य लताबन्धो ज्येष्ठे यैवाथ भेदकः ।
 पिण्डीनां विविधा योनिर्यन्त्रं भद्रासनं तथा ॥ २९० ॥

शिक्षायोगस्तथा यैव प्रयोक्तव्यः प्रयोक्तृभिः ।
 अेवं प्रयोगः कर्तव्यो वर्धमाने तपोधनाः ॥ २९१ ॥
 गीतानां छन्दकानां च भूयो वक्ष्याम्यहं विधिम् ।
 यानि वस्तुनिबद्धानि यानि याङ्गिकृतानि तु ॥ २९२ ॥
 गीतानि तेषां वक्ष्यामि प्रयोगं नृत्तवाद्ययोः ।
 तत्रावतरणं कार्यं नर्तक्याः सार्वभाण्डिकम् ॥ २९३ ॥
 क्षेपप्रतिक्षेपकृतं भाण्डोपोहनसंस्कृतम् ।
 प्रथमं त्वभिनेयं स्यद्गीतके सर्ववस्तुकम् ॥ २९४ ॥
 तदेव च पुनर्वस्तु नृत्तीनापि प्रदर्शयेत् ।
 यो विधिः पूर्वमुक्तस्तु नृत्ताभिनयवाहिते ॥ २९५ ॥
 आसारितविधौ स स्याद्गीतानां वस्तुकेष्वपि ।
 अेवं वस्तुनिबन्धानां गीतकानां विधिः स्मृतः ॥ २९६ ॥
 शृणुताङ्गनिबद्धानां गीतानामपि लक्षणम् ।
 य अेव वस्तुकविधिर्नृत्ताभिनयवाहिते ॥ २९७ ॥
 तमेवाङ्गनिबद्धेषु च्छन्दकेष्वपि योजयेत् ।
 वाद्यं गुर्वक्षरकृतं तथाव्याक्षरमेव च ॥ २९८ ॥
 भुजे सोपोहने कुर्याद्गणानां विप्रकर्षतः ।
 यद्य गीतिवशाद्गुणं भूयो भूयो निवर्तते ॥ २९९ ॥
 तत्राद्यमभिनेयं स्याच्छेषं नृत्तेन योजयेत् ।
 यद्य गीतिवशाद्गुणं भूयो भूयो निवर्तते ॥ ३०० ॥
 त्रिपाणिलयसंयुक्तं तत्र वाद्यं प्रयोजयेत् ।
 यथा लयस्तथा वाद्यं कर्तव्यमिह वादकैः ॥ ३०१ ॥
 [तत्तं यानुगतं यापि ओद्यं च करणान्वितम् ।
 स्थिरे तत्त्वं (तं) प्रयोक्तव्यं मध्ये यानुगतं भवेत् ॥
 भूयश्चाद्यः प्रयोक्तव्यस्त्वेष वाद्यगतो विधिः ।
 छन्दोगीतकमासाद्य त्वङ्गानि परिवर्तयेत् ॥
 अेष कार्यो विधिर्नित्यं नृत्ताभिनयवाहिते ।

यानि वस्तुनिबद्धानि तेषामन्ते ऋडो भवेत् ॥

अङ्गानां तु परावृत्तावादावेव ऋडो मतः ॥]

ओवमेष विधिः कार्यो गीतेष्वसाश्रितेष्वपि ।

देवस्तुत्याश्रयं छ्येतत्सुकुमारं निबोधत ॥ ३०२ ॥

स्त्रीपुंसयोस्तु संलापो यस्तु कामसमुद्भवः ।

तज्ज्ञेयं सुकुमारं छि शृङ्गाररससम्भवम् ॥ ३०३ ॥

यस्यां यस्यामवस्थायां नृत्तं योज्यं प्रयोक्तृभिः ।

तत्सर्वं सम्प्रवक्ष्यामि तस्य मे शृणुत द्विजः ॥ ३०४ ॥

अङ्गवस्तुनिवृत्तौ तु तथा वार्णनिवृत्तिषु ।

तथा यामुदयस्थाने नृत्तं तज्ज्ञः प्रयोजयेत् ॥ ३०५ ॥

यत्तु संदृश्यते डिञ्चिदम्पत्योर्मदनाश्रयम् ।

नृत्तं तत्र प्रयोक्तव्यं प्रदर्षार्थगुणोद्भवम् ॥ ३०६ ॥

यत्र सन्निहिते कान्ते ऋतुकालादिदर्शनम् ।

गीतकार्थाभिसंभङ्गं नृत्तं तत्रापि येष्यते ॥ ३०७ ॥

भङ्गिञ्चिता विप्रलब्धा वा क्लृप्तान्तरितापि वा ।

यस्मिन्नङ्गे तु युवतिर्न नृत्तं तत्र न योजयेत् ॥ ३०८ ॥

सभीप्रवृत्ते संलापे तथाऽसन्निहिते प्रिये ।

न छि नृत्तं प्रयोक्तव्यं यस्या न प्रोषितः प्रियः ॥ ३०९ ॥

[दूत्याश्रयं यदा तु स्यादृतुकालादि दर्शनम् ।

औत्सुक्यचिन्तासंभङ्गं न नृत्तं तत्र योजयेत् ॥]

यस्मिन्नङ्गे प्रसादं तु गृहीयान्नायिका कृमात् ।

ततःप्रभृति नृत्तं तु शेषेष्वङ्गेषु योजयेत् ॥ ३१० ॥

देवस्तुत्याश्रयकृतं यदङ्गं तु भवेद्यथ ।

माडेचरैरङ्गारैरुद्भूतैस्तत्प्रयोजयेत् ॥ ३११ ॥

यत्तु शृङ्गारसंभङ्गं गानं स्त्रीपुरुषाश्रयम् ।

देवीकृतैरङ्गारैर्वलितैस्तत्प्रयोजयेत् ॥ ३१२ ॥

यत्तुष्पदा नर्कुटके षण्णके परिगीतके ।

विधानं सम्प्रवक्ष्यामि भाङ्गवाद्यविधिं प्रति ॥ ३१३ ॥

भञ्जनकुटुम्बसंयुक्ता भस्वेधा तु यतुष्यदा ।
पादान्ते सन्निपाते तु तस्या भाण्डग्रहो भवेत् ॥ ३१४ ॥
या ध्रुवा छन्दसा यक्ता समपादा समाक्षरा ।
तस्याः पादावसाने तु प्रदेशिन्या ग्रहो भवेत् ॥ ३१५ ॥
कृत्वैकं परिवर्तं तु गानस्याभिनयस्य च ।
पुनः पादनिवृत्तिं तु भाण्डवाद्येन योजयेत् ॥ ३१६ ॥
अऽङ्गवस्तुनिवृत्तौ तु वर्णान्तरनिवृत्तिषु ।
तथोपस्थापने चैव भाण्डवाद्यं प्रयोजयेत् ॥ ३१७ ॥
येऽपि यान्तरमार्गास्थ्युः तन्निवाकरणैः कृताः ।
तेषु सूची प्रयोक्तव्या भाण्डेन सह ताण्डवे ॥ ३१८ ॥
मण्डेश्वरस्य यदितं य इदं सम्प्रयोजयेत्
सर्वपापविशुद्धात्मा शिवलोकं स गच्छति ॥ ३१९ ॥
अेवमेष विधिः स्यु(र्)ष्टस्ताण्डवस्य प्रयोगतः ।
भूयः किं कथ्यतामन्यत्राट्यवेदविधिं प्रति ॥ ३२० ॥
इति भारतीये नाट्यशास्त्रे ताण्डवलक्षणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 4

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

